

0 Generelt

01 Innhold

Dette bladet gir en oversikt over de viktigste kildene for statistikk om boliger, boforhold og husholdninger. Det gir samtidig en kort innføring i hva som fins av opplysninger i disse kildene, og hvilke mangler og feilkilder en bør være oppmerksom på. Bladet gir ikke talloppgaver.

02 Viktige kilder

Opplysninger om landets boligmasse, husholdningene og bruken av boligmassen skaffes i hovedsak gjennom:

- Folke- og boligtellingsen
- Boforholdsundersøkelsen
- Byggearealstatistikken
- andre statistiske kilder

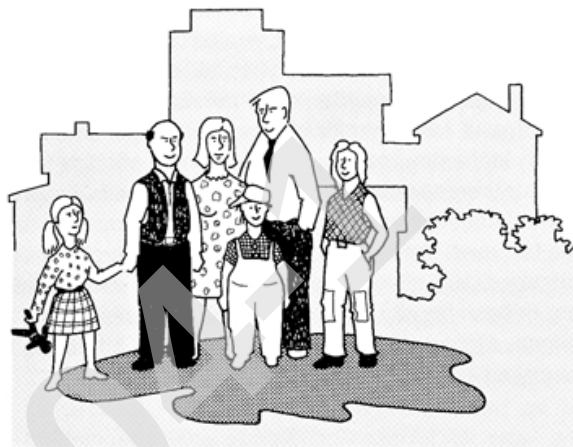
Disse kildene utfyller hverandre. Folke- og boligtellingsene gir talloppgaver for et fåtall sentrale forhold ved boligen. Disse opplysningene gis i prinsippet for samtlige boliger i boligmassen. Boforholdsundersøkelsen gir opplysninger om et bredt spekter av egenskaper ved boligen og bruken av boligen basert på et lite, men representativt utvalg av landets boliger. Byggearealstatistikken gir en oversikt over den årlige tilveksten av boliger. Andre utvalgsundersøkelser gir nyttige data om husholdningssammensetning, økonomi og annet. De aller fleste kildene som beskrives i dette bladet, får sitt materiale innhentet gjennom Statistisk sentralbyrå og blir gjort tilgjengelige gjennom byråets publikasjoner.

03 Boligstatistikk

Boligstatistikken har *bolig* som viktigste statistiske enhet. Se pkt. 23. Som regel er bolig definert med utgangspunkt i husholdningene, slik at bare boliger i bruk tas med i statistikken. En betydelig ulempe med dette er at ubebodde boliger blir utelukket.

I Byggearealstatistikken, som gir tall for nyproduserte boliger, er boligene definert uavhengig av om de er bebodd.

All statistikk har mangler, og i all statistikk vil det også finnes feil. Slike forhold blir kort omtalt i bladet.

1 Hovedkilder for boligstatistikk

11 Folke- og boligtellingsen (FoB)

111 *Folke- og boligtellingsen* er boligstatistikkenes viktigste kilde. I kraft av sin fullstendighet utgjør den en referanse for annen boligstatistikk. Tellingsen skal i prinsippet ha opplysninger om alle bebodde boliger i landet. Innsamlingen av materialet er knyttet til lov- hjemmel hvor det er forbundet med straff ikke å gi opplysninger.

112 *Omfang*. Med sitt omfang er Folke- og boligtellingsen en kostnadskrevende undersøkelse. Tellingsen gjennomføres hvert tiende år. Siste telling ble gjennomført i 1990. Den var delvis basert på egenutfylling (bolig- og husholdningsopplysninger), delvis på registeropplysninger (utdanning, alder, kjønn, familie). I motsetning til tidligere tellinger (etter krigen) ble den delvis gjennomført som en utvalgstelling.

113 *Utvalg og inndeling*. Som en fullstendig telling gir Folke- og boligtellingsen absolutte tall for boliger og husholdninger, for hele landet så vel som for kommuner. Dette er det ingen annen statistisk kilde som gir. Tellingsene fra 1980 og tidligere har også data fra

geografiske områder som er mindre enn kommunene, dvs. tellingskretser. I 1990 var tellingen basert på utvalg på 8 – 20 prosent av befolkningen i kommuner med minst 6 000 innbyggere – med lavest prosent-sats for de aller største kommunene. Der hvor det ikke har vært fullstendig telling, er kretsdata om boliger og husholdninger usikre.

- 114 *Type data.* Folke- og bolig tellingen samler inn opplysninger både om personer, husholdninger og boliger. Personer over 16 år fyller ut et skjema med opplysninger som gjelder egen person. Et boligskjema fylles ut for husholdningene. For personer under 16 år innhentes nødvendige opplysninger fra *Det sentrale personregisteret*. Tabell 114 viser bolig- og husholdningsopplysningene. Personopplysninger er ikke tatt med. De oppgavene som innhentes gjennom boligskjemaet, gjelder dels selve boligen, dels huset som boligen ligger i, og dels husholdningen som bor i boligen. Opplysninger om husholdningen blir også i noen grad avledet fra personopplysningene.

Tabell 114
Folketellingen 1990, opplysninger om boligen og husholdningen

Type informasjon	Data
Boligen	– Størrelse. Antall rom og m² gruppert – Standard. Om boligen har kjøkken, bad, wc – Oppvarming. Viktigste oppvarmingsmåte – Livsløpsstandard. Kjøkken, bad, wc og rom i samme etasje. Boligen i 1. etasje
Huset	– Hustype i fem kategorier – Byggeår i åtte aldersgrupper – Antall leiligheter i huset – Ev. heis
Husholdningen	– Husholdningens eie-/leieforhold til boligen – Hvor mange biler husholdningen disponerer – Om husholdningen sorterer avfallet
Personavledet informasjon	– Antall personer i husholdningen – Husholdningstype

For landet som helhet og for hver kommune er det gitt ut en egen publikasjon, *Kommuneheftene*, med bolig- og husholdningsstatistikk fra dette materialet [437].

12 Boforholdsundersøkelsen (BU)

- 121 *Boforholdsundersøkelsen* er basert på data fra et utvalg (2 200 – 4 400) av landets husholdninger. Ett medlem av husholdningen blir intervjuet etter et omfattende spørreskjema. Det er gjennomført fire boforholdsundersøkelser, i 1967, 1973, 1981 og sist i 1988. En ny er planlagt i 1995. Norges byggforskningsinstitutt har hatt hovedansvaret for spørreskjemaet og tilretteleggingen av data. Statistisk sentralbyrå trekker utvalg, gjennomfører datainnsamlingen og utgir hovedtallene i en egen statistikkrapport. I likhet med folketellingene gir heller ikke Boforholdsundersøkelsene opplysninger om boliger som står tomme.
- 122 *Spørreskjemaet.* Med et begrenset antall husholdninger og med et trenet intervjukorps til å samle inn data, kan Boforholdsundersøkelsen tillate seg å stille

mange spørsmål. Mens Folke- og bolig tellingen i 1990 stilte 16 forholdsvis enkle spørsmål i sitt boligskjema, stilte Boforholdsundersøkelsen i 1988 omtrent 140 spørsmål som til dels var svært detaljerte og kompliserte. Her ligger Boforholdsundersøkelsens styrke i forhold til Folke- og bolig tellingen.

- 123 *Begrensninger.* Et utvalg har også sine klare begrensninger. Med få observasjoner er det klare grenser for hvordan materialet kan inndeles og analyseres uten at usikkerhetsmarginene blir for store.
- 124 *Husholdning.* Boforholdsundersøkelsen har husholdning som grunnenhet. I tillegg til opplysninger om husholdningene gir undersøkelsen en fullstendig oversikt over alle personene i husholdningen, med data om hver enkelt person. Av informasjon som ikke fins i Folke- og bolig tellingen, er opplysninger om boutgifter, boligfinansiering, flytting, vedlikeholdsbehov, boligens tilleggsarealer og nære omgivelser.
- 125 *Type data.* Tabell 125 viser eksempler på hva slags statistiske opplysninger Boforholdsundersøkelsen gir.

Tabell 125
Boforholdsundersøkelsen, opplysninger om husholdning, bolig og hus med omgivelser

Type informasjon	Data
Boligen	– Størrelse, typer rom, ønsket størrelse på bolig, om boligen har kjøkken, bad, wc, antall bad – Loft, kjeller, bodplass – Boligutstyr av ulike slag. Oppvarming – Viktigste reparasjons- og utbedringsbehov – Boutgifter. Overtakelsespris eller bygge- og anleggskostnader, finansiering
Husholdningen	– Persondata og husholdningsopplysninger – Husholdningens samlede inntekt – Husholdningstilknnyttede data, nabo-kontakt, eierforhold – Flyttegrunner, planer og ønske om å flytte
Huset og omgivelsene	– Hustype, byggeår, konstruksjon. Mur/tre, type tak, grunnmur – Uthus, hage eller fellesareal – Nære omgivelser, Støy, luft, avstand til service, trafikkbelastning

13 Byggearealstatistikken

- 131 *Byggearealstatistikken* omfatter årlige oversikter over alle nybygg, tilbygg og påbygg med minst 30 m² nybygd bruksareal. I tillegg er alle bygg under 30 m² som inneholder en selvstendig boligenhet (leilighet eller hybel) tatt med. Denne statistikken lages på grunnlag av opplysninger fra fylkeskommunene og meldinger fra kommunene. Byggearealstatistikken gir opplysninger om tilvekst i boligmassen. Den gir ikke opplysninger om husholdninger, heller ikke om leilighetene eller hyblene er bebodd. Bolig blir her definert ut fra hva som utgjør en bygningsmessig boligenhet.
- 132 *Endringer i statistikken.* Byggearealstatistikken ble lagt om i 1983 da en gikk over fra 60 m² registreringspliktig arealgrense (leieareal) til 30 m² bruks-

areal. Bruksareal er målt innenfor omsluttende vegger. Størrelsen i nybygd areal gikk vesentlig opp med den nye grensen. En omregningsfaktor på 1,56 (i gjennomsnitt for alle boligtyper) er anbefalt når bruksarealer fra 1983 skal sammenliknes med leiearealer oppgitt fra 1982 eller tidligere.

- 133 *GAB-registeret*. Omleggingen i 1983 ble gjort i forbindelse med overgangen til det nye GAB-registeret. GAB – der G står for grunneiendom, A for adresse og B for bygning – har registrert bygg som er bygd fra og med januar 1983 i alle kommuner. Omtrent 30 kommuner har dessuten også registrert eldre bygg. Et stort nytt prosjekt i tilknytning til GAB, "massiv bygningsregistrering" (MABYGG), er i 1993 i gang med å registrere alle bygg på minst 15 m² i alle kommuner. Denne registreringen skal være ferdig i 1994. Statens kartverk har det faglige og administrative ansvaret for arbeidet, som ellers utføres ved fylkeskartkontorene og i kommunene. Dette arbeidet vil kunne gi et komplett register over alle bygninger, boliger og fritidshus i landet.

GAB er koplet til Det sentrale personregisteret, noe som gjør det mulig å legge inn i registeret opplysninger om brukere av bygningene, eller husstandene. Det forutsetter at husstandene får et bolig- eller leilighetsnummer. Sagt på en annen måte må en kunne bruke samme identifisering av boliger i GAB og i Folkeregisteret, noe som i 1993 ennå ikke er etablert. Arbeidet som utføres i MABYGG-prosjektet, kan være et viktig skritt i denne retningen.

En konsekvens av et ferdig utarbeidet register som har med boliger og husholdninger, vil være store innsparinger ved framtidige folketellinger. Et slikt register vil dessuten kunne bety en vesentlig forbedring av dagens (pr. 1993) bolig- og husholdningsstatistikk. Det blir mulig å telle tomme boliger, og usikkerheten blir mindre omkring antall boliger og husholdninger og ikke minst boligavgangen.

14 Andre statistiske kilder

Det fins en rekke andre statistiske kilder som gir opplysninger om boliger, boligtilknyttede forhold og husholdninger. De viktigste er Levekårsundersøkelsen og Forbruksundersøkelsen, begge utført av Statistisk sentralbyrå. Også de private markedsforskningsbyråene har gjort en del boligundersøkelser, for eksempel Omnibusdata fra Norsk Gallup.

- 141 *Levekårsundersøkelsen* har flere opplysninger om boligforhold. Denne undersøkelsen er i likhet med Boforholdsundersøkelsen utført flere ganger, senest i 1987 og i 1991. Levekårsundersøkelsen gir bl.a. opplysninger om boligstørrelse og standard, eie- og leieforhold, miljøforhold og økonomi. I tillegg belyser Levekårsundersøkelsen en rekke andre spørsmål som kan settes i sammenheng med boforholdene. En bør være oppmerksom på at Levekårsundersøkelsen er basert på et representativt utvalg av voksne personer i landet. Talloppgaver fra denne undersøkelsen er derfor ikke direkte sammenliknbare med husholdningsbaserte talloppgaver. For å kunne sammenlikne må persontall omregnes til husholdningstall.

- 142 *Forbrukerundersøkelsen* kartlegger forbruket for et utvalg av husholdninger. Her kartlegges det også detaljerte boutgifter. Oppgaver som innhentes, er utgifter til elektrisitet og brensel, husleie, forsikring, avgifter, vedlikeholdsutgifter samt renter og avdrag på lån. Undersøkelsen har også oppgaver om utgifter til inventar og boligutstyr. Som bakgrunnsvariabler nyttes en rekke egenskaper ved boligen; som hustype, byggeår, størrelse og eieform.

- 143 *Befolkningsstatistikken*. Fra 1991 har Statistisk sentralbyrå lagt om flyttestatistikken og familiestatistikken og samlet dem i en serie som kalles Befolkningsstatistikk. Statistikken skaffes gjennom oppgaver fra Det sentrale personregisteret og publiseres årlig.

Statistikken om flyttinger gjelder bare flyttinger inn og ut av landet og over kommunegrensene. Flyttinger innen den enkelte kommunen blir derfor ikke registrert. Oppgaver i flyttestatistikken gis i antall personer og ikke i antall husholdninger.

Befolkningsstatistikken danner grunnlaget for prognoser om framtidige husholdningsdannelser og boligforbruk. En bør være oppmerksom på at enheten familie i familiestatistikken ikke er det samme som husholdning. En husholdning kan bestå av en eller flere familier. Enkelt personer regnes som en familie med en person, og to ugifte samboende blir derfor en husholdning med to familier.

Statistisk sentralbyrå utarbeider jevnlig prognoser over befolkningsutviklingen etter alder og kjønn, og eventuelt etter geografisk område. Den siste prognosen som er publisert (pr. juli 1993), er for perioden 1990 – 2050 [433]. Denne prognosen gir landstall etter alder og kjønn fram til 2050 og kommunetall etter alder fram til 2015.

En ny prognose med tilsvarende tall ventes publisert i løpet av høsten 1993.

Statistisk sentralbyrå arbeider også med prognoser over husholdninger ut fra en annen framskrivingsmodell. Det vil kunne komme resultater fra denne i løpet av 1993.

- 144 *Norsk Samfunnsvitenskapelig Datatjeneste (NSD)* har arbeidet med å tilrettelegge data blant annet fra folke- og boligtellinger til forskningsformål. Boligdata fra disse kan bestilles direkte fra NSD.

2 Definisjoner av enheter

21 Bruk av definisjoner

I det følgende er hovedenheterne i boligstatistikk definert. Egne definisjoner fins imidlertid også for alle andre kjennetegn som benyttes i statistikken. Statistiske opplysninger er tillem্পninger av virkeligheten, og de betegnelsene som benyttes, er tillem্পninger av dagliglivsspråket. Hva som skjuler seg bak det enkelte faguttrykket, kan derfor være noe forskjellig fra betydningen i dagligtale. Når en skal bruke statistiske

opplysninger, bør en med andre ord se nøye på definisjonene av alle kjennetegn som en bruker. I publikasjoner fra Statistisk sentralbyrå er definisjonene alltid å finne i innledningen.

22 Bolig som enhet

Bolig er den grunnleggende enheten i boligstatistikken. Bolig blir dels definert ut fra husholdningsenheten og dels ut fra hva som bygningsmessig sett utgjør en boligenhet. Det som en husholdning bruker som en boligenhet, faller ikke alltid sammen med hva som er bygd som boligenhet. Dette skaper problemer blant annet for beregning av hvor mange boliger som årlig går ut av boligmassen (boligavgangen).

I de fleste kildene som omtales i dette bladet, blir husholdningen benyttet som utgangspunkt. En bør være oppmerksom på at den *fysiske* boligmassen som også inkluderer boliger som står tomme, utgjør en større mengde boliger enn den *beboede* delen. En årsak til dette er at en lettest får tak i opplysninger om boliger som er bebodd. Alle personer står registrert i Det sentrale personregisteret og også med bosted. Men personene er ikke oppført med adresse, noe som er viktig for å ha en tilsvarende registrering av personenes boliger.

Mangelen på et bolig- eller husholdningsregister gjør at den fysiske boligmassen ikke er fullt ut kjent og at boligene og husholdningene telles sammen og dermed utgjør samme antall (som i Folke- og boligtellingsen).

23 Bolig i Folke- og boligtellingsen og Boforholdsundersøkelsen

231 *Ut fra bolighusholdning.* Både Folke- og boligtellingsen og Boforholdsundersøkelsen definerer bolig ut fra husholdningsenheten. Boligen blir her satt til å være de rom eller det arealet som husholdningen benytter. Felles for disse to undersøkelsene er at de bare omfatter såkalte *privathusholdninger* og ikke *felleshusholdninger*. Til *felleshusholdninger* regnes personer som er registrert bosatt i aldershjem, barnehjem, pleiehjem o.l.

Statistisk sentralbyrås definisjon lyder: "En bolig er ett eller flere rom som er bygd eller ombygd til helårs privatbolig for en eller flere personer. Det må være atkomst til rommet/rommene uten at en må gå igjennom en annen bolig." I noen tilfeller kan en bolig omfatte mer enn en leilighet. Det gjelder når personer i samme familie (f.eks. ugifte barn) bor i egen leilighet på samme adresse som resten av familien [437]. Denne definisjonen retter oppmerksomheten mot *fysiske kriterier* for hva en bolig er. De fysiske kriteriene er at boligen er bygd eller ombygd som beboelig i norsk klima hele året, og at den har egen inngang, eventuelt fra fellesrom.

Stort sett er det rimelig å anta at personene som besvarer boligskjemaene i folketellingene, vil avgrense boligene på en riktig måte. Om de fysiske kriteriene oppfattes entydig av alle, er vanskelig å si.

I praksis er definisjonen av bolig betinget av at det eksisterer en husholdning på boligens adresse. Dette innebærer at å bestemme antall boliger ut fra fysiske

karakteristika blir uriktig, hvis en ønsker opplysninger om den totale fysiske boligmassen. Utover at tomme boliger ikke blir med, telles heller ikke boligene til midlertidig bosatte. Foreløpige resultater fra Kvalitetsundersøkelsen av FoB90 tyder på at midlertidige boliger kan utgjøre 75 000 – 100 000 boliger pr. 1993.

232 *Ut fra kosthusholdning.* Mens Folke- og boligtellingsen bruker bolighusholdning som utgangspunkt, så bruker Boforholdsundersøkelsen kosthusholdning. En kosthusholdning består av de personer som har fellesskap i kost og losji. De som tilhører kosthusholdningen, må være fast bosatt og spise minst ett måltid sammen med husholdningen daglig. Til en bolighusholdning regnes de som bor i samme leilighet. Hybel uten egen inngang regnes sammen med hovedleiligheten, uansett om den brukes av en egen kosthusholdning eller ikke. Forskjellen mellom disse husholdningsdefinisjonene er da at hybel med egen kost, men uten egen inngang, teller som egen bolig i Boforholdsundersøkelsen, mens den regnes til hovedleiligheten i Folke- og boligtellingsen. Imidlertid er forskjellen i antall mellom de to husholdningstypene blitt liten de senere årene.

24 Bolig i byggearealstatistikken

Byggearealstatistikken benytter en bygningsmessig definisjon for bolig. Denne statistikken har da heller ikke noen mulighet til å knytte husholdninger til boligene. Det skilles her mellom leilighet og hybel. Som leilighet regnes alle enheter med minst ett rom og kjøkken eller tekjøkken. Tekjøkken er kjøkken mindre enn 6 m². Leilighet med tekjøkken kalles *hybelleilighet* til forskjell fra hybel, som mangler kjøkken, men som har egen inngang. Både hybler og leiligheter regnes som boliger.

25 Definisjon av familie

Den husholdningsbaserte boligstatistikken er den beste husholdningsstatistikken vi har. Befolkningsstatistikken gir tall for personer og familier. Etter Statistisk sentralbyrås definisjoner regnes følgende grupperinger som egne familier:

1. ektepar med eller uten ugifte barn
2. mor/far med ugifte barn
3. hver enkelt person som ikke faller inn under de to første gruppene regnes som egen familie

Det vil følgelig finnes mange husholdninger som består av mer enn en familieenhet. Den tredje gruppen blir i statistikken ofte betegnet som *enslige*. Enslig betyr etter dette ikke det samme som *enpersonshusholdning*. Denne måten å bruke ordet *enslig* på stemmer ikke særlig godt over ens med dagliglivets språkbruk og er derfor viktig å merke seg.

26 Person som enhet i boligstatistikken

Det er også verd å nevne noen forhold knyttet til bruken av person som enhet i boligstatistikken. Både Folke- og boligtellingsen og Boforholdsundersøkelsen innhenter opplysninger som gjelder for den enkelte personen i husholdningen. Slike opplysninger lar seg ikke presentere i tabeller med husholdning som enhet

av den enkle grunn at flerpersonshusholdninger vil ha personer med ulike egenskaper (ulik status). I husholdningsstatistikken tillemper en ofte dette forholdet ved å la egenskapene ved (status for) en enkelt person karakterisere husholdningen. Denne blir da kalt husholdningens hovedperson og er i regelen den som står som formell eier av boligen eller den som tjener mest. Omvendt presenteres ofte opplysninger om husholdninger eller boliger med person som enhet. Det en her må passe på, er at en ikke blander sammen tallopgaver fra personbasert og husholdningsbasert boligstatistikk. Når en bestemt andel av husholdningene har boliger av et bestemt slag, så betyr ikke det at andelen av bosatte med denne typen bolig er like stor.

3 Usikkerhet og feilkilder i statistikken

31 Generelt

All statistikk er forbundet med usikkerhet og inneholder mange slags feil. En del feil er små og usystematiske. I slike tilfeller kan en se bort fra dem. Ved systematiske feil kan en ta feilen i betraktning ved fortolkningen av materialet hvis en vet noe om i hvilken retning feilen går. Har en nøyaktige oppgaver over skjevheten, kan en korrigere data ved å omregne materialet. Ofte vil en imidlertid ikke vite noe om hva slags skjevheter materialet inneholder, og da kan lite gjøres.

32 Usikkerhet

Når utvalg trekkes i utvalgsundersøkelser, får en ved gjentatt trekking noe ulike utvalg. Den usikkerheten i materialet som oppstår på grunn av at en benytter ett enkelt utvalg, kan beregnes for den enkelte tallopgaven. Når statistikk for utvalgsundersøkelser blir publisert, vil tabeller for slike usikkerheter alltid være å finne i innledningen til publikasjonen.

33 Frafall og uoppgitte oppgaver

Når en samler inn statistisk materiale, får en som regel ikke oppgaver fra alle. Dette kalles *frafall*. Selv om en får tak i den enkelte husholdningen, vil det ikke alltid bli gitt oppgaver for alle forhold. Dette kommer ut i tabellene som uoppgitt. Frafallet er størst i utvalgsundersøkelser, mens uoppgitte oppgaver blir størst når husholdningen fyller ut selv. Hvis frafall og uoppgitt har samme sammensetning som de oppgavene som blir med, oppstår det ikke noe stort problem. I regelen er imidlertid det motsatte tilfelle. Slike mangler gir derfor systematiske skjevheter i materialet.

Det ligger i sakens natur at en ikke vet så mye om det en mangler opplysninger for. Noe vil en imidlertid vite. Dels er enhetene registrert i Folkeregisteret, med de opplysninger som fins der, og dels kan en sammenlikne med opplysninger fra andre kilder.

331 *Frafall av små husholdninger.* En vet at Boforholdsundersøkelsen har størst frafall for små husholdninger. Dette kan i noen grad rettes opp ved at materialet omregnes tilsvarende.

Også Folketellingene har problemer med å få med alle små husholdninger, særlig de på bare en person. En kvalitetsundersøkelse som er gjennomført om Folketellingen 1990, har vist at 75 000 – 100 000 små husholdninger kom i tillegg til de offisielle tallene. Dette henger sammen med at Det sentrale personregisteret er brukt til å korrigere opplysningene fra folketellingsskjemaene og at registeret ikke registrerer nytt bosted til såkalt midlertidig bosatte (studenter, elever og andre), men opprettholder det opprinnelige bostedet. Se pkt. 231.

332 *Andel med uoppgitt på kjennemerke.* Andelen uoppgitt på de enkelte kjennemerkene i folketellingene varierer. I Folketellingen 1980 var andelen omkring åtte prosent på en del boligkjennemerker. I Folketellingen 1990 er andelen uoppgitt på boligkjennemerkene 13 – 16 prosent. For eksempel har 13 prosent av husholdningene ikke oppgitt boligstørrelsen etter antall rom og 16 prosent ikke opplyst om de eier eller leier boligen. Ved en spesiell metode (imputeringsmetode) har en beregnet det sannsynlig riktige svaret ut fra boligtype og en del andre kjente kriterier og erstattet uoppgitt med det sannsynlige svaret. Denne måten å redusere uoppgittandelen på er redegjort for i [439].

4 Referanser

41 Forfatter og redaksjon

Dette bladet er revidert av Ole Gulbrandsen på basis av en eldre utgave skrevet av Rolv Lian. Det erstatter blad med samme nummer utgitt våren 1985. Saksbehandler har vært Bjarne Hegdal. Redaksjonen ble avsluttet i september 1993.

42 Litteratur

421 Moen, Bjørg. Husholdningsstørrelse og -sammensetning 1960, 1970 og 1980. Noen utvalgte alderstrinn. Statistisk sentralbyrå, Rapporter 89/15. Oslo, 1989.

422 Gulbrandsen, Ole og Moen, Bjørg. Husholdninger: Data og definisjoner. Norges byggforskningsinstitutt, Prosjektrapport 63. Oslo, 1990.

423 Gulbrandsen, Ole og Ås, Dagfinn. Husholdninger i 80-årene. Norges byggforskningsinstitutt, Prosjektrapport 18. Oslo, 1986.

424 Gulbrandsen, Ole. Husholdningsutviklingen i Norge. Resultater fra Folke- og bolig tellingen 1990. Norges byggforskningsinstitutt, Prosjektrapport 109. Oslo, 1992.

425 Statistisk sentralbyrå. Boligundersøkelsen oktober 1967. Rapport fra kontoret for intervjuundersøkelser nr. 3. Oslo, 1968.

426 Statistisk sentralbyrå. Boforholdsundersøkelsen 1973. Norges offisielle statistikk A 673. Oslo, 1974.

- 427 Statistisk sentralbyrå. Boforholdsundersøkelsen 1981. Norges offisielle statistikk B 404. Oslo – Kongsvinger, 1983.
- 428 Statistisk sentralbyrå. Byggearealstatistikk 1990. Norges offisielle statistikk B 962. Oslo – Kongsvinger, 1991.
- 429 Statistisk sentralbyrå. Boforholdsundersøkelsen 1988. Norges offisielle statistikk B 892. Oslo – Kongsvinger, 1990.
- 430 Statistisk sentralbyrå. Levekårsundersøkelsen 1991. Norges offisielle statistikk C 43. Oslo – Kongsvinger, 1992.
- 431 Statistisk sentralbyrå. Befolkningsstatistikk 1992. Hefte I. Endringstal for kommunar 1990 – 1992. Norges offisielle statistikk C 26. Oslo – Kongsvinger, 1992.
- 432 Statistisk sentralbyrå. Befolkningsstatistikk 1992. Hefte II. Folkemengde 1. januar 1991. Norges offisielle statistikk B 978. Oslo – Kongsvinger, 1991.
- 433 Statistisk sentralbyrå. Framskriving av folkemengden. Nasjonale og regionale tall 1990 – 2050. Norges offisielle statistikk B 983. Oslo – Kongsvinger, 1991.
- 434 Statistisk sentralbyrå. Folke- og boligtellingen 1970. Hefte V. Boligstatistikk. Norges offisielle statistikk A 730. Oslo, 1975.
- 435 Statistisk sentralbyrå. Folke- og boligtellingen 1970. Hefte IV. Familier og husholdninger. Norges offisielle statistikk A 739. Oslo, 1975.
- 436 Statistisk sentralbyrå. Folke- og boligtellingen 1980. Hefte I Boligstatistikk. Norges offisielle statistikk B 249. Oslo – Kongsvinger, 1982.
- 437 Statistisk sentralbyrå. Folke- og boligtellingen 1990. Hele landet. Oslo – Kongsvinger, 1992.
- 438 Statistisk sentralbyrå. Sosialt utsyn 1993. Oslo – Kongsvinger, 1993.
- 439 Statistisk sentralbyrå. Folke- og boligtellingen 1990. Rapport 92/18. Oslo – Kongsvinger, 1992.